

ИЗГУБЉЕН

У моје срце упловила љубав,
Кришом, к'о лопов, украла ми мир.
Над књигом седим измучен сав,
Док она слави свој вечити пир.

Лепо сам без ње бистрог ума био,
Фудбал, другари, баскет и слично.
Сад не знам често где сам се збио,
Све ми је непознато и необично.

Сањарим дању, а ноћу сам будан,
Осећања конце ми повлаче.
А ја к'о лутак, сам себи чудан,
Час ми се смеје, час ми се плаче.

Слободан Лудошки VI-2
ОШ „Др Јован Цвијић“
Зрењанин